

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at der i Virkeligheden er hel eller delvis Misvækst, kunde imødekommes. Da jeg ved, at det ærede Medlem er Modstander af Tilskud til Landbruget, i alt Fald paa visse Omraader, vil det nok glæde det ærede Medlem, at vi har under Overvejelse at fremsætte et Forslag, hvorefter der kun bliver Tale om et Laan.

Jeg er altsaa rede til Forhandling om de fremsatte Ønsker i Udvalget.

Oluf Pedersen: Jeg deltager i den almindelige Beklagelse over, at vi faar et saadant Lovforslag hvert Aar. Jeg mener, at man paa dette Omraade burde have en vedvarende Lov i Stedet for en aarligt tilbagevendende Lov; det vilde være en Fordel for alle Parter. Derved kunde man ogsaa faa en Løsning paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram rejste. Man kan jo ikke godt give Loven tilbagevirkende Kraft, for saa vidt angaar den Saa-ning, som allerede har fundet Sted, det vilde der være noget urimeligt i. Det kunde i alt Fald ikke begrundes med, at i modsat Fald vilde der ikke være blevet saaet; det kunde Kommunalbestyrelsen ikke godt skrive under paa, naar der i Virkeligheden var saaet forud. Jeg synes ogsaa, man snart maatte være naaet saa langt frem med denne Lovgivning, at man kunde undvære de kommunale Erklæringer. Det er ganske urimeligt, at man gør Kommunalbestyrelsen Ulejlighed hermed. Man maatte kunne finde en meget mere praktisk Form. Man kunde i Tilfælde af, at der blev Strid, lade udvælge Skønsmand af Retten, som kom til at afgøre, hvorvidt Lovens Krav i øvrigt var opfyldt.

Jeg kan for mit Vedkommende tiltræde Lovforslaget, men jeg synes altsaa, at man snart maatte kunne naa til at gøre Loven vedvarende, saa at vi ikke skal have den hvert Aar. Jeg kan selvfølgelig godt se, at det har den Fordel, at naar Aarets Lovgivningsresultat skal gøres op, bliver der en Lov mere, og det kommer til at se ud, som om Landbrugsministeren har udført et større Lovgivningsarbejde, men anden Begrundelse for, at man ikke laver en vedvarende Lov, kan jeg ikke se. Hvis det skulde ske, at der blev bedre Vilkaar for Landbruget, saa Loven blev unødvendig, ja, saa falder det hele jo væk af sig selv. Det gør slet ikke noget, at Loven er der, selv om den ikke bliver brugt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg vil først takke den højt-ærede Landbrugsminister, fordi han her udtalte sig velvilligt med Hensyn til en Forlængelse for indeværende Aar.

Jeg skylder samtidig at gøre opmærksom paa, at jeg nu er blevet bekendt med, at allerede den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen (Lillering), i sin Tale henstillede, at man forlængede Fristerne til ind i det nye Aar. Jeg siger dette, fordi Ret skal være Ret. Naar jeg ikke nævnte hans Navn, var det, fordi jeg, først efter at dette Møde var begyndt, fik at vide, at jeg maatte overtage Ordførerskabet, og jeg var forhindret i at være her paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem fremsatte sin Udtalelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jensen (Lillering): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2445; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 573).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under næste Punkt paa Dagsordenen opførte Sag, til hvis Behandling i dette Møde Tingets Samtykke imidlertid udkræves. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Det næste Punkt paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Dyrtidstillæg til Alders- og Invaliderrentenydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2477; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 842).

De to Sager sattes til Forhandling under eet.